

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC093

Zaaknummer Klachtencommissie 2011T248

datum uitspraak 08/05/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
juridisch adviseur: mevr. I.T. van Delft-Duivesteijn, werkzaam bij
Rechtspraktijk Drost BV, gevestigd te Hengelo,

te voldoen door:

het Aartsbisdom [naam],
gevestigd te [naam],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 23 maart 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 6 februari 2012 met zaaknummer 2011T284, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van verweerder d.d. 16 maart 2012, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

Bij brief van 2 juli 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Namens verzoeker is daarop geantwoord bij brief van 5 oktober 2012. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren en heeft bij brief van 20 november 2012 laten weten zich te conformeren aan het oordeel van de Compensatiecommissie.

Bij mailbericht van 6 december 2012 is door de voorzitter van de Compensatiecommissie nog om aanvullende informatie gevraagd, welke bij brief van 23 januari 2013 ter griffie is ontvangen. Eveneens is op 6 februari 2013 een rapportage ontvangen van mevr. [naam], HBO maatschappelijk werkster. Verweerder heeft op de brief van 23 januari 2013 en de rapportage van [naam] bij brief van 8 februari 2013 gereageerd. Tenslotte is een mailbericht van 4 maart 2013 ontvangen namens verzoeker.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker is vanaf zijn elfde jaar gedurende drie jaar ([jaartal]-[jaartal]) misdienaar geweest in de [kerk] te [plaats]. Wijlen [naam] (hierna te noemen: [naam]) was aldaar pastoor en stond in groot aanzien. Na de mis zorgde [naam] dat hij met verzoeker alleen was door de andere misdienaar weg te sturen, waarna [naam] de deur van de sacristie dicht deed. In totaal is verzoeker gedurende circa drie jaar ongeveer 20 keer door [naam] seksueel misbruikt. Het misbruik begon met zogenaamd kietelen en ontardde er in dat verzoeker door [naam] werd uitgekleeft en stevig werd betast aan zijn geslachtsdelen. Vervolgens moest verzoeker op de grond gaan liggen, waarna [naam] tegen hem aanschuurde. Het misbruik vond meestal plaats in de sacristie, maar ook eenmaal onder het altaar. Na drie jaar is verzoeker – zeer tegen de wil van zijn ouders – gestopt met het misdienaarschap. Verzoeker was bij aanvang van het misbruik elf jaar oud.

Toen verzoeker circa twintig jaren oud was heeft hij samen met enkele andere slachtoffers van [naam] het misbruik eens aangekaart bij het toenmalige kerkbestuur. Het kerkbestuur heeft – aldus verzoeker – toen gezegd dat zij erover dienden te zwijgen.

Vaststaat dat [naam] zich reeds eerder (in de [parochie] in [plaats]) aan seksueel misbruik schuldig heeft gemaakt en dat reden was voor overplaatsing naar [plaats], aldus blijkt uit het overweging 3 van het advies van de Klachtencommissie, maar dat toen door verweerder een ernstige beoordelingsfout is gemaakt door [naam] onvoldoende te monitoren. Vaststaat eveneens dat [naam] in [plaats] meerdere misdienaars seksueel heeft misbruikt en dat de slachtoffers zich noch door dorpsgenoten in hun dorpsgemeenschap noch door het kerkbestuur in voldoende mate gesteund hebben gevoeld, aldus overweging 4.5 van het advies van de Klachtencommissie.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de Klachtencommissie, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker tegen [naam] met zaaknummer 2011T284, waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan, zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3 zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Commissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Commissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

algemeen

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 2 juli 2012 en bij mailbericht van 6 december 2012, is namens verzoeker bij brief (met bijlagen) van 5 oktober 2012 en voorts bij brief (met bijlagen) van 23 januari 2013, aangevuld met de rapportage van mevr. [naam], HBO maatschappelijk werkster en een mail van 4 maart 2013, de vermogensschade van verzoeker nader onderbouwd. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld. Verzoeker geeft te kennen ten gevolge van het hem aangedane seksueel misbruik in zijn leven geconfronteerd te zijn geweest met identiteits- en concentratieproblemen, aanpassingsstoornis met depressieve kenmerken, overspannenheid, suïcidale gedachten, en met gevoelens van woede en agressie. Deze psychische klachten hebben geleid tot het volgen van een therapie bij mevrouw [naam]. Zij diagnosticeerde bij verzoeker PTTS. De gemaakte en nog te maken kosten die niet door een ziektekostenverzekering worden vergoed, worden begroot op in totaal €25.955,00.

Voorts maakt verzoeker aanspraak op geleden omzetverlies van zijn BV. In 2010 is de omzet met 40% gedaald. Verzoeker wijt die daling voor de helft aan de gevolgen van de economische crisis en voor de andere helft aan het feit dat de [plaats] dorpsgemeenschap ongelukkig was met het feit dat hij een rol als klokkenluider heeft vervuld door in de media publiekelijk melding te maken van het door [naam] gepleegde misbruik jegens misdienaren.

Het omzetverlies wordt door verzoeker geschat op € 273.096,--. In februari 2013 is de BV van verzoeker failliet verklaard.

Tenslotte maakt verzoeker aanspraak op smartengeld ter hoogte van €15.000,-- te vermeerderen met de wettelijke rente waardoor de aanspraak voor smartengeld in totaal uitkomt op een bedrag van € 250.000,--.

Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor hij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Verweerder heeft bij brieven van 20 november 2012 en 8 februari 2013 gereageerd en te kennen gegeven zich te refereren aan het oordeel van de Compensatiecommissie.

overwegingen compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij – onder meer – een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden. De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen en door verweerder niet bestreden factoren, beoordeeld.

4.6 *gemaakte en nog te maken therapiekosten* Naar het oordeel van de Compensatiecommissie is uit de overgelegde stukken voldoende komen vast te staan dat de psychische problemen die verzoeker in zijn leven ervaart, op zijn minst voor een aanzienlijk deel, veroorzaakt worden door het seksueel misbruik dat verzoeker is aangedaan.

De Compensatiecommissie baseert zich voor dat oordeel op de overgelegde verklaring d.d. 5 juli 1990 van [naam], psycholoog, waaruit blijkt dat reeds toen (onder andere) over het seksueel misbruik is gesproken. Ook uit het overgelegde deel van huisartsenjournaal (met betrekking tot het psychisch functioneren van verzoeker) blijkt dat verzoeker met de huisarts heeft gesproken over het misbruik, de publiciteit en de problemen die hij daarbij heeft ondervonden, alsmede over het zich laten behandelen door een psycholoog. De verklaringen van de arbeidsdeskundige in verband met de tijdelijke arbeidsongeschiktheid van verzoeker, geven er eveneens blijk van dat het seksueel misbruik en alle gevolgen daarvan (waaronder de voortrekkersrol van verzoeker en de bijkomende publiciteit) (gedeeltelijk) oorzaak zijn van de psychische problemen van verzoeker. Tenslotte verwijst de Compensatiecommissie naar de verklaring van mevr. [naam], binnengekomen op 6 februari 2013, die verklaart dat zij verzoeker heeft behandeld in de jaren 2011 en 2012 en dat een nadere toekomstige behandeling wordt geadviseerd. Hoewel mevrouw [naam] niet een overeenkomstig de Wet op de Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (Wet BIG) geregistreerde psycholoog of psychiater is, meent de Commissie dat in samenhang met de bovengenoemde bewijsstukken waarde mag worden gehecht aan haar verklaring.

4.7 De hoogte van de te vergoeden kosten voor gevolgde en nog te volgen psychologische begeleiding begroot de Compensatiecommissie op € 15.000,- en derhalve (aanzienlijk) lager dan de juridisch adviseur van verzoeker in haar brief van 5 oktober 2012. De Compensatie-

commissie overweegt hierbij dat slechts summierlijk bewijsstukken zijn overgelegd waaruit de hoogte van de gemaakte en nog te maken kosten voor therapie blijkt, zoals door de juridisch adviseur in haar brief van 5 oktober 2012 is vermeld.

4.8 Omzetverlies Uit de overgelegde stukken blijkt dat verzoeker een aantal maanden arbeidsongeschikt is geweest, waarbij de oorzaak – zoals gezegd – op zijn minst gedeeltelijk misbruik gerelateerd is. De Compensatiecommissie heeft niet vast kunnen stellen dat verzoeker dientengevolge substantiële vermogensschade geleden heeft mede omdat uit de overgelegde stukken valt af te leiden dat de hoogte van een volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering per jaar ongeveer gelijk is aan het loon dat verzoeker in 2011 zich door zijn BV liet uitbetalen. De stelling van verzoeker dat het omzetverlies en het uiteindelijke faillissement van de [bedrijf] in februari 2013 gedeeltelijk veroorzaakt zou zijn door de reactie van de [plaats] dorpsgemeenschap, die ongelukkig was met het feit dat hij een rol als klokkenluider heeft vervuld door in de media publiekelijk melding te maken van het door [naam] gepleegde misbruik jegens misdienaren, volgt de Compensatiecommissie niet wegens het ontbreken van voor die stelling afdoende bewijsstukken. Uit het arbeidsdeskundig rapport van 28 maart 2006 valt bovendien af te leiden dat de BV werkzaam was in heel Twente. Hieruit leidt de Commissie af dat de BV (indien sprake zou zijn van enige terugloop aan orders vanuit [plaats], hetgeen de Commissie niet uitgesloten acht) niet in die mate afhankelijk was van orders uit alleen de [plaats] gemeenschap dat het omzetverlies daaraan in hoofdzaak te wijten is.

4.9 Wettelijke rente Naar aanleiding van de aanspraak op wettelijke rente te berekenen over de te adviseren immateriële schadevergoeding, zoals vermeld in de brief van 5 oktober 2012, overweegt de Commissie als volgt. De Compensatieregeling, waaraan de Compensatiecommissie uitvoering dient te geven, kent een compensatie voor smartengeld en onder omstandigheden voor een vergoeding wegens vermogensschade. De Compensatiecommissie dient aan de hand van de in verschillende categorieën vermelde bedragen een beslissing te nemen ten aanzien van de hoogte van de te adviseren compensatie. Daarbij is onder meer de strekking van de regeling gelijke gevallen zo veel als mogelijk is gelijk te behandelen (Toelichting ten aanzien van de aard van de compensatie). De Compensatieregeling kent geen bepaling van of toekenning van wettelijke rente of deze nu wel of niet is aangezegd. Een en ander in onderling verband bezien brengt volgens de Compensatiecommissie met zich mee dat zij dient te volstaan met het vaststellen van de hoogte van de compensatie als bedoeld in artikel 1 sub c van de Compensatieregeling.

4.10 hoogte vergoeding

Alle omstandigheden van de onderhavige aanvraag afwegend, komt de Compensatiecommissie tot het advies een bedrag, bestaande uit materiële en immateriële schadevergoeding, aan verzoeker te betalen van € 40.000,--.

4.11 voorschot Op grond van artikel 4 van de Compensatieregeling dient een reeds eerder ontvangen tegemoetkoming in mindering te worden gebracht. Verzoeker heeft van verweerder een voorschot ontvangen ter hoogte van € 10.000,--. Dit brengt met zich dat een te betalen bedrag resteert van € 30.000,--.

4.12 *Kosten rechtsbijstand* Verzoeker heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie tot een bedrag van € 10.867,83 inclusief kantoorkosten en B.T.W. De Compensatiecommissie is van oordeel dat dit bedrag onder de Compensatieregeling niet ten volle voor vergoeding in aanmerking komt. Allereerst is van belang dat ingevolge artikel 22 van de Compensatieregeling alleen de in de procedure ten overstaan van de Compensatiecommissie gemaakte kosten voor vergoeding door de betrokken RK-instelling in aanmerking komen en dan bovendien tot maximaal 15% van de toe te wijzen compensatie. Dit betekent dat alle kosten die blijkens de specificaties van de nota's van mr. I.T. van Delft-Duivesteijn gemaakt zijn voor de start van de procedure ten overstaan van de Compensatiecommissie niet voor vergoeding in aanmerking komen. Om die reden vervalt het recht op vergoeding van de declaratie d.d. 1 december 2010 volledig en van die van 19 februari 2013 gedeeltelijk. Bovendien vermeldt de specificatie van laatstgenoemde declaratie zonder nadere toelichting ook tijd die besteed lijkt te zijn aan andere personen dan aan verzoeker.

Gelet op het vorenstaande is de Compensatiecommissie van oordeel dat een bedrag van € 3.850,-- inclusief kantoorkosten en B.T.W. wegens redelijke kosten van rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 5 en adviseert verweerder betaalbaar te stellen een bedrag van € 30.000,-- alsmede ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van € 3.850,--, beide bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. K.H. F., de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 08/05/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter